

deosebit mesajul unei arte umaniste, reprezentativă pentru o viziune avansată, revoluționară asupra lumii, asupra mecanismelor dezvoltării social-politice, inspirată din lupta partidului pentru o nouă etică și o nouă calitate a conștiinței.

Preocupați să reflectăm problemele politice ale epocii noastre, dorim să insuflăm tuturor actelor noastre artistice acea sinceritate omenească, fără de care teatrul nu poate

exista. Pentru că sfera teatrului este sfera umanului. Devenirea omului este cu mult mai dramatică și cel puțin tot atât de spectaculoasă ca eforseanța ce domnește într-un gigant industrial în funcțiune. Traducind în fapte aceste deziderate, eficiența educativă a artei teatrale va fi, indiscutabil, sporită.

Lucia Zamfir

In Raportul, de o excepțională însemnatate, prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Congresul al XIII-lea, printre primele idei, apare aceea de *nouă calitate*. Studiind Raportul, reiese că întreaga activitate de construcție a ţării trebuie ridicată pe o treaptă nouă, superioară.

In artă, calitate înseanță valoare; nouă calitate înseanță valoare superioară. Criteriul de valoare în actul artistic nu poate fi decât eficiență: forță modelatoare a conștiinței. Valoarea superioară este, deci, eficiență

Nouă calitate

sporită. Pentru oamenii de teatru, este o deviză mobilizatoare, care îndeplinește la o auto-examinare lucidă: cum să devinem producători de valori superioare?

Prin mobilizarea energiilor creațoare, prin trăirea intensă a prezентului, astfel încât arta noastră să fie o fație vie a spiritului revoluționar, iar slujitorii Thalici să acționeze ca susținători ai elanului constructiv al poporului.

Cum arta de valoare presupune angajare față de istoria cotidiană, față de semenii tăi, o gândire responsabilă, așa, actorul care și îndeplinește menirea nu poate fi decât artist-cetățean. Acest actor nu se poate despărță nici o clipă de grijă pentru destinul omului. Apariția sa pe scenă nu este o deconectare, pentru el, activitatea creațoare înseanță o retrăire intensă a problemelor fundamentale ale existenței cotidiene. Artă sa poetică îi cere să popularizeze de pe scenă exemplul măreț al eroului cotidian, constructorul vieții noi, întruchipare a umanismului revoluționar, a eticii și echitației socialești în conviețuirea socială.

Simțindu-se profund angajat în esfertul de construire a socialismului, un asemenea actor milităază pentru cimentarea frăției dintre toți locuitorii acestor meleaguri, nutrește sentimentele de dragoste față de pământul natal.

Pe de altă parte, arta actorului poate stimula creația dramaturgilor, în ce privește reprezentarea omului nou, în complexitatea sa.

In acest sens, ne simțim datori să realizăm o colaborare mai fructuoasă cu autorii dramatiči, în vederea creației unor opere cu tematică actuală, la un înalt nivel artistic. Capitolul *dramaturgia originală contemporană* nu lipsește din repertoriul teatrelor, s-au montat nu puține piese importante, dar unele luerări din această categorie păcătuiesc prin verbalism, prin soluții schematicice, nu au suficientă forță de convingere. Este necesar mai mult curaj civic în abordarea problemelor de fond ale istoriei contemporane. Aceasta este o problemă fundamentală: nu se poate concepe un teatru care nu înregistrează „bătaia de înîmă” a celor cărora li se adresează. Nu cunoște mod mai cinstit de a da glas dragostei de patrie și eroului ziloi de azi, fidelității sale față de pământul natal, față de graiul vorbit pe acest pămînt.

Astfel vom reuși ca exemplul mobilizator întruchipat pe scenă să se înrădăcineze în spectatori, ca în momentele decisive ale vieții lor să acioneze sub acelașă influență înmobilizatoare. Numai așa vom contribui din plin la traducerea în viață a documentelor de partid, arta noastră devenind un factor eficient — prin mijloacele sale specifice — în soluționarea sarcinilor concrete ale vieții sociale și economice.

Îndeplinirea acestui program largeste considerabil aria de activitate a teatrului; ea nu se limitează la susținerea unor reprezentații, ci înseanță înșăptuirea unui amplu program de culturalizare a maselor, prin diversificarea formelor de spectacol, sprijinirea mișcării de amatori, forme complexe de organizare a relațiilor cu publicul.

Toate acestea impun revizuirea opției față de actul artistic. Muncă noastră trebuie să fie caracterizată de neliniște creațoare; va trebui să înlăturăm, din procesul de creație, inertia, conformismul, precum și burocratismul, din administrarea activității artistice. Definitoriu pentru artistul-cetățean este spiritul innoitor; să găsim, deci, modalitățile cele mai adecvate exprimării sentimentelor autentice ale spectatorilor. Nicio mai străină de noi decât cornplacerea în mediocritate. Congresul ne îndeamnă să ridicăm și activitatea noastră la o *calitate nouă*.

Bisztrai Mária